

De raad van de gemeente Steenbergen;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 14 augustus 2012;

gelet op: artikel 147 van de Gemeentewet en artikel 8, lid 1, sub c, juncto artikel 30 van de Wet werk en bijstand

overwegende dat de Verordening toeslagen en verlagingen Wet werk en bijstand 2012 vanwege herziening van de huishoudinkomenstoets aanpassing behoeft

besluit vast te stellen de volgende verordening;

de Verordening toeslagen en verlagingen Wet werk en bijstand 2012 - 2 .

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1.

1. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Wet werk en bijstand en de Algemene wet bestuursrecht.
2. In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a. de wet: de Wet werk en bijstand;
 - b. zorgbehoevende: degene die, indien hij niet tezamen met een andere persoon de woning zou bewonen, zou zijn aangewezen op beroepsmatige hulp, zoals verzorging in een bejaardentehuis of in een andere inrichting ter verpleging of verzorging;
 - c. woonkosten: -indien het een huurwoning betreft de in aanmerking te nemen huishuur in het kader van de Wet op de huurtoeslag;
-indien het een eigen woning betreft, de tot een bedrag per maand omgerekende som van de verschuldigde hypotheekrente, de vanwege het in eigendom hebben van de woning zakelijke lasten alsmede een door of namens het college nader vast te stellen bedrag voor groot onderhoud.

Hoofdstuk 2. Categorieën

Artikel 2.

1. Voor belanghebbenden van 21 jaar of ouder doch jonger dan 65 jaar aan wie bijstand kan worden verleend, geldt een categorieaanduiding.
2. De categorieën worden aangeduid als:
 - a. alleenstaande als bedoeld in artikel 4, lid 1, sub a, van de wet;
 - b. alleenstaande ouder als bedoeld in artikel 4, lid 1, sub b, van de wet;
 - c. gehuwden als bedoeld in artikel 3 van de wet.
3. Bij gehuwden geldt het leeftijds criterium als bedoeld in lid 1 voor beiden.

Hoofdstuk 3. Criteria voor het verhogen van de norm

Artikel 3. Alleenwonende alleenstaande (ouder)

De norm voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder met zijn ten laste komende kinderen in wiens woning geen ander zijn hoofdverblijf heeft en dientengevolge de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan niet kan delen, wordt verhoogd met een toeslag, die is bepaald op het in artikel 25, lid 2, van de wet genoemde maximumbedrag behoudens het bepaalde in artikel 6, lid 1, artikel 7 en artikel 8 van deze verordening.

Artikel 4. Niet alleenwonende alleenstaande (ouder)

1. De norm voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder met zijn ten laste komende kinderen bij wie een ander zijn hoofdverblijf heeft of die in de woning van een ander zijn hoofdverblijf heeft *en* die de algemene noodzakelijke kosten van het bestaan kan delen, wordt verhoogd met een toeslag die is bepaald op de helft van het in artikel 25, lid 2, van de wet genoemde maximumbedrag behoudens het bepaalde in artikel 6, lid 1, artikel 7 en artikel 8 van deze verordening.
2. In afwijking van lid 1 wordt de norm voor de alleenstaande en de alleenstaande ouder verhoogd met een toeslag, die is bepaald op het in artikel 25, lid 2, van de wet genoemde maximumbedrag behoudens het bepaalde in artikel 6, lid 1, artikel 7 en artikel 8 van deze verordening, indien de woning wordt bewoond met een ander of die in de woning van een ander woont en die de algemene noodzakelijke kosten van het bestaan *niet* kan delen.
3. Van het niet kunnen delen van de algemeen noodzakelijk kosten is in ieder geval sprake, indien de woning wordt bewoond met uitsluitend:
 - a. een niet ten laste komend kind jonger dan 21 jaar, dat over een inkomen beschikt dat niet hoger is dan het bedrag in artikel 21, sub a, van de wet;
 - b. een ongehuwd kind dat aanspraak kan maken op studiefinanciering op grond van de Wet studiefinanciering 2000 dan wel een tegemoetkoming op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten en over een inkomen beschikt dat niet hoger is dan het bedrag in artikel 21, sub a, van de wet; Onder "inkomen" wordt mede begrepen het inkomen dat in het kader van de Wet studiefinanciering 2000 bij de vaststelling van de hoogte van het toetsingsinkomen buiten beschouwing wordt gelaten;
 - c. een bloedverwant in de eerste of tweede graad waarbij sprake is van zorgbehoefte tussen één van deze bloedverwanten en de alleenstaande of de alleenstaande ouder.
4. Bij drie of meer kostgangers en/of onderhuurders wordt de kostgever of de (onder)verhuurder geacht een bedrijf te exploiteren en dient voor bijstand een beroep te worden gedaan op het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004.

Hoofdstuk 4. Criteria voor het verlagen van de norm of de toeslag

Artikel 5. Niet alleenwonende gehuwden

1. De norm voor gehuwden bij wie een ander zijn hoofdverblijf heeft of die in de woning van een ander hun hoofd verblijf hebben *en* die de algemene noodzakelijke kosten van het bestaan kunnen delen, wordt verlaagd met de helft van het in artikel 25, lid 2, van de wet genoemde maximumbedrag.
2. In afwijking van lid 1 vindt geen verlaging plaats indien de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan *niet* kunnen worden gedeeld.
3. Van het niet kunnen delen van de algemeen noodzakelijk kosten is in ieder geval sprake, indien de woning wordt bewoond met uitsluitend:
 - a. een niet ten laste komend kind jonger dan 21 jaar, dat over een inkomen beschikt dat niet hoger is dan het bedrag in artikel 21, sub a, van de wet;
 - b. een ongehuwd kind dat aanspraak kan maken op studiefinanciering op grond van de Wet studiefinanciering 2000 dan wel een tegemoetkoming op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten en over een inkomen beschikt dat niet hoger is dan het bedrag in artikel 21, sub a, van de wet; Onder "inkomen" wordt mede begrepen het inkomen dat in het kader van de Wet studiefinanciering 2000 bij de vaststelling van de hoogte van het toetsingsinkomen buiten beschouwing wordt gelaten;
 - c. een bloedverwant in de eerste of tweede graad waarbij sprake is van zorgbehoefte tussen één van

deze bloedverwanten en één van de gehuwden.

4. Bij drie of meer kostgangers en/of onderhuurders wordt de kostgever of de (onder)verhuurder geacht een bedrijf te exploiteren en dient voor bijstand een beroep te worden gedaan op het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004.

Artikel 6. Geen woonkosten

1. Geen toeslag wordt verstrekt aan de alleenstaande en de alleenstaande ouder met zijn ten laste komende kinderen als hij/zij geen woonkosten verschuldigd is.
2. Lid 1 is niet van toepassing op de alleenstaande en de alleenstaande ouder die inwonend is bij zijn ouder(s).
3. De norm voor gehuwden wordt verlaagd met het in artikel 25, lid 2, van de wet genoemde maximumbedrag als zij geen woonkosten verschuldigd zijn.

Artikel 7. Schoolverlaters

1. Geen toeslag wordt verleend aan de schoolverlater gedurende een periode van een half jaar na beëindiging van het onderwijs of de beroepsopleiding waarbij aanspraak bestond op studiefinanciering op grond van de Wet studiefinanciering 2000 dan wel een tegemoetkoming op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten.
2. Indien één van de gehuwden schoolverlater is, wordt de norm voor gehuwden verlaagd met de helft van het in artikel 25, lid 2, van de wet genoemde maximumbedrag gedurende een periode van een half jaar na beëindiging van het onderwijs of de beroepsopleiding waarbij aanspraak bestond op studiefinanciering op grond van de Wet studiefinanciering 2000 dan wel een tegemoetkoming op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten. Indien beide gehuwden tegelijkertijd schoolverlater zijn, wordt de norm voor gehuwden verlaagd met het in artikel 25, lid 2, van de wet genoemde maximumbedrag.
3. Lid 2 is niet van toepassing, indien één van de gehuwden geen recht op algemene bijstand heeft en de recht-hebbende partner 21 of 22 jaar is en geen ten laste komende kinderen heeft.
4. De periode als bedoeld in lid 1 en lid 2 vangt aan met ingang van de eerste dag van de maand volgend op die waarin geen aanspraak meer bestaat op studiefinanciering dan wel een tegemoetkoming in de onderwijsbijdrage en de schoolkosten.

Artikel 8. Alleenstaande van 21 jaar of 22 jaar

Geen toeslag wordt verleend aan de alleenstaande van 21 jaar of 22 jaar.

Artikel 9. Cumulatie van verlagingen

De maximale verlaging als bedoeld in dit hoofdstuk bedraagt voor gehuwden het in artikel 25, lid 2, van de wet genoemde maximumbedrag.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Artikel 10. Individualisering

De bepalingen in deze verordening laten de toepassing van artikel 18, lid 1, van de wet onverlet indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 11. Overgangsrecht

1. In die gevallen waarbij herziening van de huishoudinkomentoets leidt tot een lagere uitkering en toepassing is gegeven aan artikel 78* van de wet, blijft de "Verordening toeslagen en verlagingen Wet werk en bijstand 2012" van kracht tot het tijdstip waarop het recht op algemene bijstand eindigt doch uiterlijk tot 1 januari 2013.
2. De "Verordening toeslagen en verlagingen Wet werk en bijstand 2012", vastgesteld in de openbare vergadering van 22 december 2011, vervalt op 1 januari 2013.

Artikel 12. Citeertitel en inwerkingtreding

Deze verordening kan worden aangehaald als “Verordening toeslagen en verlagingen Wet werk en bijstand 2012 - 2” en treedt in werking op 1 oktober 2012 en heeft terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2012.

Steenbergen, 27 september 2012

De raad voornoemd,

de griffier

de voorzitter

drs. E.P.M. van der Meer

drs. S.C.C.M. Bolten

Algemene toelichting

De Wet werk en bijstand (WWB) bepaalt, dat het door de gemeente gevoerde beleid ten aanzien van de verhoging of verlaging van de norm wordt vastgelegd in een verordening. Uit de verordening moet blijken voor welke categorieën de norm wordt verhoogd of verlaagd en op grond van welke criteria het bedrag van de verhoging of verlaging wordt vastgesteld.

Een maatregel uit het regeer- en gedoogakkoord van het kabinet Rutte (onderdeel van het WWB pakket) was invoering van de huishoudinkomenstoets ter versterking van het activerende karakter en de vangnetfunctie van de Wet werk en bijstand. Bij het zogenaamde Lente-akkoord tussen de politieke partijen VVD, CDA, D66, GroenLinks en ChristenUnie is op 26 april 2012 afgesproken de huishoudinkomenstoets in de bijstand te herzien. Als uitwerking hiervan is inmiddels de Wet afschaffing huishoudinkomenstoets door het parlement aangenomen, waarbij is bepaald met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2012 de huishoudinkomenstoets af te schaffen. De overige door het kabinet genomen maatregelen in de Wet werk en bijstand blijven onverkort van kracht. Vanwege deze herziening van de huishoudinkomenstoets is aanpassing van de huidige verordening middels wijzigingen nog al ingrijpend. Voorts dient de huidige verordening nog tot 1 januari 2013 van kracht te blijven voor die gevallen waarbij afschaffing van de huishoudinkomenstoets leidt tot een achteruitgang van het inkomen. Redenen waarvoor is gekozen voor een nieuwe verordening. Hierbij is uitgegaan van de verordening welke gold vóór invoering van de Wet investeren in jongeren op 30 september 2009.

De volgende uitgangspunten liggen ook aan de nieuwe verordening ten grondslag:

- een zodanige vereenvoudiging van de normering dat ongewenste en frauduleuze gedragseffecten tot een minimum worden beperkt;
- het bieden van voldoende rechtswaarborgen voor de belanghebbenden om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien;
- een zodanige afstemming van de hoogte van de uitkering dat het beginsel van bijstand als vangnet blijft bestaan, complementair aan andere voorzieningen, waarvoor de rijksoverheid al normen heeft gesteld, wordt geen bijstand verleend;
- het beginsel van "werk boven uitkering" dient ook in de verordening zijn weerklink te vinden;
- uitvoering van de verordening dient betaalbaar te zijn.

Verder schrijft de Wet werk en bijstand voor, dat de verhoging voor alleenstaanden en alleenstaande ouders die alleen wonen, wordt gesteld op de maximale toeslag. Reden hiervoor is dat deze categorieën van personen in een situatie verkeren waarin zij, in het algemeen, de algemeen noodzakelijke bestaanskosten in het geheel niet met een ander kunnen delen. Ook schrijft de wet voor, dat thuisinwonende kinderen met een gering inkomen niet geacht worden deze kosten te kunnen delen.

Voor schoolverlaters en alleenstaanden van 21 jaar of 22 jaar is verder voorgeschreven dat in de verordening niet gelijktijdig van de artikelen 28 en 29 van de Wet werk en bijstand gebruik mag worden gemaakt.

Bij het opstellen van de verordening zijn de volgende onderdelen aan voormelde uitgangspunten getoetst:

- a) forfaitaire toeslagen / verlagingen dan wel concrete toeslagen / verlagingen;
- b) wel of geen nadere bepalingen bij specifieke woonsituaties;
- c) schoolverlaters wel of niet tijdelijk een lagere norm of toeslag;
- d) alleenstaanden van 21 jaar of 22 jaar wel of niet een lagere toeslag;
- e) wel of geen gebruik maken van de wettelijke mogelijkheden voor categoriale verlagingen bij uitkeringsgerechtigden van 18 jaar t/m 20 jaar;
- f) minimaliseren van ongewenste situaties.

Ad a

De schaalvoordelen concreet berekenen en toerekenen aan de hoogte van de toeslag is uiterst arbeidsintensief, niet te handhaven en discutabel aangezien ook de wettelijk vastgestelde bijstandsnormen forfaitair zijn vastgesteld. Gelet op de uitvoerbaarheid is gekozen voor de forfaitaire variant.

Eenvoudig en duidelijk voor belanghebbenden is een onderscheid te maken tussen degene die alleen woont en degene die niet alleen woont. Gelet op de forfaitaire normensystematiek van de wet zelf past een percentage van 50% van de maximale toeslag of verlaging voor belanghebbenden die niet alleen wonen. Dit vormt dan ook de basis voor de verordening.

Ad b

In artikel 27 van de Wet werk en bijstand is de bevoegdheid neergelegd om de toeslag of norm lager vast te stellen bij een specifieke woonsituatie met lagere algemene bestaanskosten. Dit kan het geval zijn bij krakers of personen zonder vaste woon- en verblijfplaats. Om te voorkomen dat personen zonder woonkosten net zo veel of zelfs nog meer ontvangen dan personen die weliswaar de woonkosten delen, maar toch een substantieel deel zelf moeten voldoen, is het wenselijk van deze bevoegdheid gebruik te maken.

Het accent is in deze verordening gelegd op een verifieerbare situatie om een toeslag te kunnen verlenen.

Ad c

Studenten hebben in de regel een toelage ontvangen krachtens de Wet studiefinanciering 2000 dan wel een

tegemoetkoming op grond van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten. Het is niet de bedoeling, dat schoolverlaters hun carrière met een uitkering beginnen. Als dit onverhoopt toch het geval is, dient de prikkel om arbeid te aanvaarden maximaal benut te worden. Dit past bij het uitgangspunt "werk boven inkomen". De norm voor een alleenstaande is al hoger dan de voordien verkregen toelage studiefinanciering. Als dan ook nog een toeslag op de norm wordt verleend, zal de prikkel om te werken verder afnemen.

Ad d

Al bij de Algemene bijstandswet werd gebruik gemaakt van de bevoegdheid om de toeslag voor alleenstaanden van 21 jaar of 22 jaar lager vast te stellen om zo - gelet op de hoogte van de minimum jeugdlonen - de arbeidsprikkel te handhaven.

Ad e

Geen gebruik wordt gemaakt van de wettelijke mogelijkheden (artikelen 26 t/m 28 Wet werk en bijstand) voor categoriale verlagingen bij uitkeringsgerechtigden van 18 jaar t/m 20 jaar. Deze uitkeringsgerechtigden hebben al een lagere jongerennorm, omdat zij in principe een beroep kunnen doen op de ouderlijke onderhoudsplicht. Een verdere verlaging van deze norm leidt tot inadequate bijstandsverlening en is daarom in de verordening uitgesloten.

Wanneer het niet toepassen van deze verordening op uitkeringsgerechtigden van 18 jaar t/m 20 jaar onredelijke uitkomsten geeft, blijft de bevoegdheid bestaan om op grond van artikel 18, lid 1, van de Wet werk en bijstand de bijstand lager vast te stellen.

Ad f

Er zijn situaties denkbaar dat toepassing van de regeling kan leiden tot onbillijkheden, te denken valt aan:

- de inwoning bij iemand die zorgbehoevend is;
- de inwoning van kinderen met studiefinanciering of niet ten lasten komende kinderen jonger dan 21 jaar met een gering inkomen.

Net als in het verleden wordt de maximale toeslag ingeval van inwoning bij een zorgbehoevende gehandhaafd. Er is sprake van een onvrijwillige situatie en voor de maatschappij worden diverse kosten bespaard doordat opname in een verzorgingstehuis achterwege blijft.

De gevolgen voor het gezinsinkomen bij kinderen met studiefinanciering of bij niet ten laste komende kinderen jonger dan 21 jaar met een laag eigen inkomen zijn wel reden om nadere bepalingen vast te stellen.

De hoogte van bijstandsuitkeringen voor 18-jarigen t/m 20-jarigen is dermate laag, dat feitelijk geen bijdrage verlangd kan worden. Het is dan ook bezwaarlijk te stellen dat een gezin schaalvoordelen heeft doordat kosten gedeeld zouden kunnen worden. Het gezinsinkomen (met name bij alleenstaande ouders) zou dan met enkele honderden euro's per maand dalen, hetgeen niet billijk is. De maximale toeslag is in een dergelijke situatie gerechtvaardigd en daarom ook wettelijk voorgeschreven.

Wel is het noodzakelijk een duidelijke grens vast te stellen betreffende de hoogte van het inkomen van het kind. Een herkenbare grens is de norm genoemd in artikel 21, onder a van de Wet werk en bijstand (correspondeert met 50% van het minimumloon). Dit is een bedrag waarbij in ieder geval vastgesteld kan worden, dat met dit inkomen kosten kunnen worden gedeeld. Toetsing aan dit bedrag is helder en uitvoerbaar.

Als gevolg van de inwerkingtreding van deze verordening doen zich geen negatieve inkomenseffecten voor.

In artikel 78* van de Wet werk en bijstand is voorzien in overgangsrecht voor personen die door afschaffing van de huishoudinkomenstoets een lagere uitkering zouden krijgen.

Artikelgewijze toelichting

Artikel 1.

Voor de gehanteerde begrippen wordt, tenzij anders is vermeld, verwezen naar de Wet werk en bijstand en de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 2.

Dit artikel geeft aan op welke categorieën van personen met een bijstandsuitkering de verordening van toepassing is. De indeling is gebaseerd op de Wet werk en bijstand. Uitsluitend in de leeftijdscategorie van 21 jaar tot 65 jaar kunnen verhogingen en verlagingen op grond van de verordening worden vastgelegd. Voor gehuwden geldt, dat beiden 21 jaar of ouder zijn maar jonger dan 65 jaar. Dit betekent, dat de verordening uitsluitend van toepassing is op de normen op grond van artikel 21 van de Wet werk en bijstand.

Geen gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheden in de artikelen 26 t/m 28 van de Wet werk en bijstand voor categoriale verlagingen bij uitkeringsgerechtigden van 18 jaar t/m 20 jaar. Indien dit leidt tot onbillijkheden van overwegende aard, vindt toepassing van artikel 18, lid 1, van de Wet werk en bijstand plaats.

Artikel 3.

Alleenstaanden en alleenstaande ouders met hun ten laste komende kinderen die alleen een woning bewonen hebben op grond van artikel 30, lid 2, onder a, van de Wet werk en bijstand recht op de maximale toeslag. De alleenstaande ouder wordt geacht een alleenwonende ouder te zijn, indien naast hem/haar slechts ten laste van hem/haar komende kinderen in de woning verblijven (d.w.z. kinderen jonger dan 18 jaar waarvoor aanspraak op kinderbijslag kan worden gemaakt). Indien in de woning naast de alleenstaande ouder ook een kind van 18 jaar of ouder woonachtig is, is dit artikel op de alleenstaande ouder niet van toepassing. In een dergelijk geval dient op grond van artikel 4 van de verordening te worden bepaald welke toeslag voor deze alleenstaande ouder geldt.

Artikel 4.

Bij de vaststelling van de norm voor alleenstaanden en alleenstaande ouders is de wetgever ervan uitgegaan, dat belanghebbenden maximale schaalvoordelen genieten door kosten van het bestaan met anderen te kunnen delen. Pas als dit niet mogelijk is, wordt een aanvullende toeslag verleend. Het is onmogelijk om schaalvoordelen exact en in elke situatie te berekenen. Als uitgangspunt is gekozen voor een forfaitaire toeslag van de helft van de maximale toeslag in situaties waarbij belanghebbenden kosten kunnen delen.

De gevolgen voor de toeslag bij kinderen met studiefinanciering of bij niet ten laste komende kinderen jonger dan 21 jaar met een laag eigen inkomen dienen echter wel te worden beperkt. De hoogte van bijstandsuitkeringen voor 18-jarigen t/m 20-jarigen is dermate laag, dat feitelijk geen bijdrage verlangd kan worden. Het is dan ook bezwaarlijk te stellen, dat kosten gedeeld kunnen worden. De maximale toeslag is in een dergelijke situatie gerechtvaardigd en daarom ook wettelijk voorgeschreven. Wel is het noodzakelijk een duidelijke grens vast te stellen betreffende de hoogte van het inkomen van het kind met inachtneming van de wettelijke bepaling hierover. Een herkenbare grens is de norm genoemd in artikel 21, onder a, van de Wet werk en bijstand (correspondeert met 50% van het minimumloon). Dit is een bedrag waarbij in ieder geval vastgesteld kan worden, dat met dit inkomen kosten kunnen worden gedeeld.

Bij belanghebbenden die als kostgever of (onder)verhuurder de woning bewonen met een kostganger of een onderhuurder wordt aangenomen, dat de inkomsten hieruit van voldoende omvang zijn om rekening mee te houden bij de vaststelling van de toeslag. De kostgever of (onder)verhuurder wordt geacht de kosten te kunnen delen.

Bij twee kostgangers en/of onderhuurders worden de inkomsten van de tweede kostganger of onderhuurder volledig op de uitkering in mindering gebracht op basis van artikel 33, lid 4, van de Wet werk en bijstand.

Bij drie of meer kostgangers en/of onderhuurders wordt de kostgever of (onder)verhuurder geacht een bedrijf te exploiteren. Om dan voor bijstand in aanmerking te komen dient een beroep op het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 te worden gedaan. Onderhuurders, kostgangers, kamerhuurders, of inwonende verdienende kinderen met eigen inkomsten worden geacht kosten te kunnen delen. Er treden op zijn minst schaalvoordelen op. Duurzame gebruiksgoederen worden gezamenlijk gebruikt, kosten van verwarming en verlichting worden gedeeld. Bepalend is of kosten kunnen worden gedeeld.

Artikel 5.

De criteria voor het verlagen van de norm voor gehuwden zijn dezelfde als vermeld in artikel 4 van de verordening bij het verhogen van de norm voor alleenstaanden en alleenstaande ouders met een toeslag van de helft van het in de wet genoemde maximumbedrag. Gelet op de normensystematiek is dan een verlaging van de norm voor gehuwden van toepassing met hetzelfde bedrag als in situaties waarvoor bij alleenstaanden en alleenstaande ouders een toeslag zou zijn verleend.

Artikel 6.

Naast het kunnen delen van de algemene bestaanskosten met een ander kunnen er aanzienlijke lagere algemene bestaanskosten zijn als gevolg van het ontbreken van bepaalde kosten. Bij de bijstandsverlening moet met deze lagere bestaanskosten rekening kunnen worden gehouden. Hiertoe is een aparte bepaling opgenomen, omdat de artikelen 4 en 5 van de verordening uitsluitend toezien op het kunnen delen van de kosten met een ander. Van lagere bestaanskosten als gevolg van de woonsituatie kan sprake zijn bij de bewoning van een woning waaraan geen woonkosten zijn verbonden, bijvoorbeeld in het geval van krakers. Hiervan is echter ook sprake ingeval een derde, bijvoorbeeld een onderhoudsplichtige, de woonkosten betaalt van de woning. Er wordt dan een woning bewoond waaraan voor de bijstandsgerechtigde geen woonkosten zijn verbonden. Het financiële voordeel van het niet verschuldigd zijn van woonkosten rechtvaardigt een lager bedrag aan algemene bijstand. Doorslaggevend voor de toepassing van dit artikel is, dat bewoner(s) niet jegens een derde woonkosten verschuldigd zijn. Dak- en thuislozen vallen ook onder deze regeling. In de regel hebben zij geen kosten voor het aanhouden van woonruimte.

Artikel 7.

Gesteld kan worden, dat schoolverlaters gedurende een reeks van jaren gewend zijn aan een laag inkomensniveau. Het enkele feit van beëindiging van de studie leidt niet tot een zodanige wijziging in hun omstandigheden, dat de noodzakelijke bestaanskosten daardoor in aanzienlijke mate hoger zouden moeten worden gesteld dan ten tijde van de studie. Gelet hierop alsmede op de stimulerende werking die het lagere inkomensniveau kan hebben op werkaanvaarding, is het gerechtvaardigd gebruik te maken van de bevoegdheid de uitkering voor schoolverlaters gedurende een half jaar te verlagen.

Artikel 8.

Als alleenstaanden van 21 of 22 jaar op de norm een maximale toeslag zouden ontvangen, zou dit geen stimulans zijn om werk te aanvaarden. Voorts zou in een groot aantal gevallen aanspraak op aanvullende bijstand kunnen worden gemaakt, waaronder bij een dienstbetrekking op basis van 32 uur per week, hetgeen niet de bedoeling van de wet is. Dit artikel is niet van toepassing op alleenstaande ouders van 21 of 22 jaar en echtparen waarvan één of beide partners 21 of 22 jaar zijn.

Artikel 9.

De anticumulatie bepaling is wettelijk verplicht. In bepaalde situaties zou het mogelijk zijn, dat meerdere verlagingen voorkomen.

Artikel 10.

Op grond van artikel 18, lid 1, van de Wet werk en bijstand wordt de bijstand afgestemd op de omstandigheden, mogelijkheden en middelen van de belanghebbende. Door het opnemen van dit artikel wordt het individualiseringsprincipe ook in het toeslagen- en verlagingenbeleid tot uitdrukking gebracht. Te denken valt aan de situatie waarin gehuwden met een kind geen woonkosten hebben. Als beide partners in de leeftijdscategorie van 21 jaar tot 65 jaar vallen, wordt de norm verlaagd met het in artikel 25, lid 2, van de wet genoemde maximumbedrag. Bij een partner in de leeftijdscategorie van 21 jaar tot 65 jaar en de andere partner jonger dan 21 jaar wordt de (jongeren)norm niet verlaagd. Laatstgenoemde gehuwden beschikken dan over een hogere norm. In een dergelijke uitzonderlijke situatie kan dan gebruik worden gemaakt van de bevoegdheid tot individualiseren en de betreffende (jongeren)norm lager vast te stellen. De rechtsgrond hiervoor is artikel 30, lid 4, van de Wet werk en bijstand.

Artikel 11.

Voor een kleine groep zal de afschaffing van de huishoudinkomenstoets leiden tot een inkomensachteruitgang. Het gaat dan om de situatie, waarbij wijziging van huishoudtype leidt tot een lagere uitkering of inkomen thans is uitgezonderd van de huishoudinkomenstoets. Zoals bij een alleenstaande met een inwonend meerderjarig kind waarbij tenminste één van hen een uitkering op grond van de Wet werk en arbeidsondersteuning jonggehandicapten (Wajong) ontvangt. In deze situatie leiden de gezinsbijstand en huishoudinkomenstoets er toe, dat de alleenstaande en het meerderjarig kind samen als één gezin worden aangemerkt en daarmee een uitkering ter hoogte van 100% bijstandsnorm ontvangen. Tevens wordt de Wajong-uitkering uitgezonderd van de huishoudinkomenstoets. Vóór 1 januari 2012 zou de ouder slechts de norm voor een alleenstaande hebben ontvangen en het kind de Wajong-uitkering.

Voor die gevallen waarbij afschaffing van de huishoudinkomenstoets leidt tot een achteruitgang van inkomen is in artikel 78* van de Wet werk en bijstand overgangsrecht opgenomen. In voormeld wetsartikel is geregeld, dat voor personen die op de dag voor inwerkingtreding van de Wet afschaffing huishoudinkomenstoets (= XX juli 2012) recht hadden op algemene bijstand, en die door het afschaffen van de huishoudinkomenstoets een lagere uitkering zouden krijgen, de huishoudinkomenstoets nog voor een bepaalde tijd van toepassing blijft. Dit is geregeld door te bepalen, dat een aantal artikelen van de wet van toepassing blijven zoals deze luiden op de dag voor inwerkingtreding van de Wet afschaffing huishoudinkomenstoets. De toepassing van die artikelen eindigt op het moment dat het recht op algemene bijstand van de genoemde personen eindigt, maar in ieder geval met ingang van 1 januari 2013. De huidige verordening, vastgesteld bij raadsbesluit van 22 december 2011, dient hierom tot 1 januari 2013 van kracht te blijven.

Artikel 12.

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.